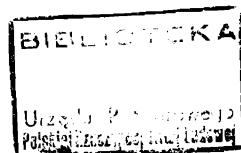

Warszawa, 31 stycznia 1939 r.

URZĄD PATENTOWY

RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

OPIS PATENTOWY

Nr 27660.

Kl. 72 d, 19/02.

Vadásztöltény, - Gyutacs és Fémárugyár R. T.
(Budapeszt, Węgry).

Pocisk, w szczególności pocisk świecący.

Zgłoszono 27 lutego 1937 r.

Udzielono 30 listopada 1938 r.

Pierwszeństwo: 24 grudnia 1936 r. (Węgry).

Znane są pociski świecące, nasadzane na lufę broni palnej i wyrzucane przy strzale, przy czym pociski takie posiadają środkowy kanał, w który po strzale wbija się właściwy pocisk broni palnej, np. kula karabinowa. Jednakże ani czas trwania świecenia, ani wysokość, na którą mogą się wznosić znane pociski świecące, nie są zadowalające.

Do strzelania pociskami świecącymi stosowano również garłacze osadzone na lufie broni palnej. Garłacze jednakże nie nadają się do osadzania na każdej broni palnej, lecz muszą być przystosowane do danego jej rodzaju.

Niedogodności te usuwa wynalazek niniejszy, który pozwala wyrzucać naboje świecące z dowolnej broni palnej bez jakiegokolwiek przeróbki tejże.

Pocisk według wynalazku, w szczególności zaś pocisk świecący, umieszcza się w tulei nasadzonej na wylot lufy broni palnej, przy czym pocisk ten zostaje utrzymywany w tulei za pomocą środka, który po strzale zwalnia pocisk i umożliwia jego swobodny lot.

Pocisk posiada środkowy kanał, przechodzący na wylot, w którym umieszcza się, w celu lepszego wyzyskania energii kuli lub gazów prochowych, zamykającą go

całkowicie lub częściowo przepone lub kapturkę. Najmniejsza średnica tego środkowego kanału powinna być równa średnicy kuli lub nieco od niej większa, dzięki czemu kula przelatuje przez ten kanał nie niszcząc pocisku, np. pocisku świecącego.

Tuleja nasadza się na lufę broni palnej, przy czym najlepiej jest osadzić ją w ten sposób, aby po strzale spadała z lufy.

Na rysunku w przekroju podłużnym przedstawiony jest przykład wykonania pocisku według wynalazku.

W tulei 1 jest umieszczony pocisk świecący 2, zaopatrzony w środkowy kanał 3. Skorupa tego pocisku wypełniona jest masą świecącą 4, zapalana za pomocą spłonki, która sama zapala się od płomienia powstającego przy strzale. Środkowy kanał pocisku zamknięty jest kapturem 6. Pocisk, włożony w tuleję 1, opiera się o płytkę 8, zaopatrzoną w środkowy otwór, przy czym między tą płytką a dnem pocisku umieszczona jest jeszcze wkładka ochronna 7, np. z filcu. Tuleja wraz z pociskiem nakłada się na wylot lufy, przy czym lufa opiera się swym końcem o wystający brzeg wewnętrznej płytki 8.

Pocisk świecący jest luźno osadzony w tulei i jest w niej umocowany za pomocą łatwo ustępującego środka, np. plastra klejącego, który zabezpiecza połączenie pocisku z tuleją podczas magazynowania i podczas manipulacji ręcznych, lecz przy strzale tuleja ta odłącza się od pocisku.

W chwili strzału pocisk wraz z wkładką ochronną 7 wskutek ciśnienia gazów prochowych oddziela się od płytki 8; do powstającej w ten sposób wolnej przestrzeni dostają się gazy prochowe działające na dno pocisku i wyrzucają go z tulei, przy czym płomienie wylotowe zapalają spłonkę 5.

Przy stosowaniu amunicji ostrej na pocisk świecący działają nie tylko gazy prochowe, lecz również i kula, która uderza w kaptur 6, popycha go przed sobą lub prze-

bija i oddaje pociskowi stopniowo, wskutek występującego przy tym tarcia, część swej energii kinetycznej. W ten sposób można zwiększyć odległość, na którą wyrzucany jest pocisk, a przeto też i czas trwania świecenia. Kaptur 6 może być wykonany z dowolnego metalu miękkiego, np. z metalu białego, z miedzi i t. d., przy czym powinien być tak wykonany, by wysunął się pod wpływem występujących przy tym sił z przewodu środkowego 3 pocisku zanim nastąpiłoby jego zniszczenie.

Dobrze jest otoczyć pocisk świecący płaszczem z palnego materiału, np. z impregnowanego papieru lub z glinu. W ten sposób można przedłużyć czas świecenia.

W przedstawionym na rysunku przykładzie wykonania pocisk świecący posiada cztery symetrycznie rozmieszczone spłonki, co daje w wyniku równomierny zapłon. Każda spłonka może być zapalana nie tylko za pomocą płomieni wylotowych, lecz także za pomocą dowolnych środków, np. za pomocą zapalników ciernych, uruchamianych kapturkiem 6.

Pocisk świecący według wynalazku może być wystrzelony nie tylko z ręcznej broni palnej, lecz także z karabinów maszynowych i dział małego kalibru.

Powyżej opisano dla przykładu pocisk świecący. Jednakże pocisk według wynalazku może służyć i do innych celów, np. może być wykonany jako pocisk sygnalizacyjny, zapalający, gazowy lub wytwarzający sztuczną mgłę.

Zastrzeżenia patentowe.

1. Pocisk, w szczególności pocisk świecący, wystrzeliwany z tulei, nasadzanej na lufę broni palnej, znamieny tym, że jest połączony z tuleją, w której jest osadzony, za pomocą środków, utrzymujących pocisk ten w tulei aż do chwili strzału.

2. Pocisk według zastrz. 1, znamieny tym, że tuleja obejmuje tylko część dolną pocisku świecącego.

3. Pocisk według zastrz. 1 i 2, znamieny tym, że posiada zwężający się kanał środkowy, zamknięty kapturkiem z podatnego materiału, np. miękkiego metalu.

4. Pocisk według zastrz. 1 — 3, znamieny tym, że na dnie tulei, w której jest on umieszczony, znajduje się płytka (8), zaopatrzona w środkowy otwór, o którego brzeży opiera się wylot lufy broni palnej.

5. Pocisk według zastrz. 4, znamieny tym, że pomiędzy dolną płytką a dnem pocisku umieszczona jest wkładka ochronna (7), np. z filcu.

Vadásztöltény, -
Gyutacs és Fémárugyár R. T.
Zastępca: M. Skrzypkowski,
rzecznik patentowy.

